

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 320

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 mai 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 356 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	2-3	Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	8-10
Decizia nr. 363 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului.....	3-4	Decizia nr. 435 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal	10-11
Decizia nr. 365 din 25 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5-6	Decizia nr. 452 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	12-13
Decizia nr. 425 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 404 ¹ și art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 455 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală	13-15
Decizia nr. 428 din 15 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din		Decizia nr. 461 din 20 aprilie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 356**

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Doru Zvorișteanu în Dosarul nr. 2.082/324/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și care formează obiectul Dosarului nr. 7.774D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 7.844D/2009.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate în cele două dosare, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, conexarea Dosarului nr. 7.844D/2009 la Dosarul nr. 7.774DD/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 8 aprilie 2009 și din 13 octombrie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.082/324/2008 și nr. 115/315/2009, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și Judecătoria Târgoviște au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Doru Zvorișteanu și de Societatea Comercială „Free-Way” — S.R.L. din Târgoviște.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 23 alin. (11) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale,

deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constatator, deși contravenția implică o răspundere juridică de natură penală.

De asemenea, se mai susține că prevederile de lege criticate contravin și art. 24 din Constituție, întrucât instituie obligația citării de către instanță a organului care a aplicat sancțiunea, cu posibilitatea acordată acestuia de a solicita audierea ca martor a persoanei care a denunțat săvârșirea contravenției, ceea ce are ca efect dezechilibrarea judecății în defavoarea contravenientului.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și Judecătoria Târgoviște consideră excepția de neconstituționalitate neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, cap. III, intitulat „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”, și cap. IV, intitulat „*Căile de atac*”, iar în cuprinsul acestora sunt reglementate aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție, condițiile de întocmire a acestuia și sancțiunea aplicabilă în cazul lipsei unor mențiuni, precum și soluționarea căilor de atac.

În opinia autorilor excepției, prevederile de lege criticate contravin art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție și art. 24 referitor la dreptul la apărare din Constituție.

Este invocată și încălcarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate Curtea reține următoarele:

Prevederile de lege criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale ca și în cauza de față.

Prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Decizia nr. 317 din 9 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 8 octombrie 2003, sau Decizia nr. 1.333 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 803 din 25 noiembrie 2009, Curtea a respins excepția ca neîntemeiată.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și (7), art. 17, art. 18, art. 19 alin. (1), art. 25 alin. (1) și (3), art. 27, art. 28, art. 33 alin. (1) și art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Doru Zvorișteanu în Dosarul nr. 2.082/324/2008 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ și de Societatea Comercială „Free-Way” — S.R.L. din Târgoviște în Dosarul nr. 115/315/2009 al Judecătorei Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, considerând că dispozițiile de lege criticate contravin libertății individuale, prin faptul că instituie o sancțiune foarte drastică pentru neprezentarea la organele de control.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu limitează libertatea individuală astfel cum este reglementată de art. 23 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea nr. 260R din 11 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.822/339/2006, modificată în totalitate prin Decizia civilă nr. 2.219 din 16 octombrie 2008 a Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului**, excepție ridicată de Societatea Comercială MC MONI'S — S.R.L. din București în cadrul soluționării unei

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială MC MONI'S — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.822/339/2006 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde avocatul Ionuț Dojană, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială depusă în ședință, lipsă fiind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de

cereri de anulare a unui proces-verbal de constatare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația unei persoane fizice de a se prezenta la organul de inspecție și control și de a-l asista în activitatea desfășurată, restrângând în felul acesta libertatea individuală și libertatea de circulație a persoanei.

Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.196 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 96 alin. (3) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, excepție ridicată de Societatea Comercială MC MONI'S — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.822/339/2006 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

„(3) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 7.500 lei (RON) la 15.000 lei (RON), pentru persoane fizice, și de la 50.000 lei (RON) la 100.000 lei (RON), pentru persoane juridice, încălcarea următoarelor prevederi legale:

[...] 5. obligațiile persoanelor fizice și juridice de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante;”.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (1) privind libertatea individuală, ale art. 25 privind libera circulație și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prevederile art. 23 din Constituție, cu denumirea marginală „*Libertatea individuală*”, vizează libertatea persoanei, dreptul său de a se putea mișca liber, precum și dreptul de a nu fi lipsită de libertate decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege. Restrângerile libertății individuale permise de alin. (2) al art. 23 din Legea fundamentală sunt percheziționarea, reținerea sau arestarea unei persoane, dar numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.

Or, obligația persoanelor fizice și juridice de a asista persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurătorilor proprii și toate celelalte documente relevante, instituită de textul de lege criticat, nu poate fi considerată o restrângere a libertății individuale, astfel cum este prevăzută de art. 23 din Constituție, deoarece nu vizează libertatea umană, ci obligația persoanelor fizice și juridice de a avea o anumită conduită, impusă prin lege.

Totodată, Curtea nu poate reține nici încălcarea prevederilor art. 25 din Constituție, referitoare la dreptul la libera circulație, ca drept fundamental ce vizează libertatea de mișcare a indivizilor, în țară și în străinătate, deoarece textul de lege criticat instituie o obligație ce nu are legătură cu libertatea de mișcare a individului.

Prin urmare, Curtea constată că nici prevederile art. 53 din Legea fundamentală nu sunt încălcate prin dispozițiile de lege criticate, deoarece nu s-a reținut restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională pretins a fi încălcată.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 365

din 25 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Acsinte Gaspar	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Emil Dinu în Dosarul nr. 903/274/2009 al Judecătoriei Orșova și care formează obiectul Dosarului nr. 8.112D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.255D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială GR JOLY-ROM — S.R.L. din Oravița în Dosarul nr. 479/273/2009 al Judecătoriei Oravița.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 8.294D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Adria” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.200/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 8.255D/2009 și nr. 8.294D/2009 la Dosarul nr. 8.112D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 8.255D/2009 și nr. 8.294D/2009 la Dosarul nr. 8.112D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 903/274/2009, **Judecătoria Orșova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al**

contravențiilor, excepție ridicată de Emil Dinu în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

Prin Încheierea din 18 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 479/273/2009, **Judecătoria Oravița a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială GR JOLY-ROM — S.R.L. din Oravița în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

Prin Încheierea din 3 decembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 15.200/352/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Adria” — S.R.L. din Timișoara în cadrul soluționării unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constatat, iar prin competența atribuită organului administrativ de constatare și sancționare a contravențiilor se creează o confuzie între funcția de anchetă, cea de judecată și cea de soluționare a căilor de atac împotriva propriilor decizii ale organului administrativ, organul constatat fiind liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unei competențe foarte largi.

Judecătoria Orșova, Judecătoria Oravița și Judecătoria Timișoara nu și-au exprimat opinia asupra temeiniciei excepției de neconstituționalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din cap. III — „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”. Aceste texte reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constator.

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 ca neîntemeiată, reținând, în esență, că alin. (1) al art. 34 din ordonanță stabilește, fără distincții, că instanța competentă să soluționeze plângerea verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, între care, potrivit art. 33 din ordonanță, și organul care a aplicat sancțiunea, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Dispozițiile alin. (2) al art. 34 din ordonanță prevăd că hotărârea judecătorească prin care s-a soluționat plângerea poate fi atacată cu recurs, fără ca motivarea acestuia să fie obligatorie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, art. 21, art. 24 și art. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Emil Dinu în Dosarul nr. 903/274/2009 al Judecătoriei Orșova, de Societatea Comercială GR JOLY-ROM — S.R.L. din Oravița în Dosarul nr. 479/273/2009 al Judecătoriei Oravița și de Societatea Comercială „Adria” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 15.200/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 martie 2010.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

De asemenea, pe tot parcursul soluționării plângerii îndreptate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, atât la instanța de fond, cât și în recurs, contravenientul poate să își exercite fără nicio restricție dreptul la apărare. Totodată, instanța competentă să soluționeze plângerea îndreptată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției este obligată să urmeze anumite reguli procedurale, în virtutea cărora sarcina probei aparține celui care afirmă ceva în instanță, iar nu celui care a întocmit procesul-verbal de contravenție.

De asemenea, cu referire la susținerea autorului excepției în sensul că textele de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligația contravenientului de a-și dovedi nevinovăția în legătură cu fapta reținută în sarcina sa de către organul constator, Curtea a statuat — prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009 —, că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acesteia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. Chiar dacă art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 face referire la dispozițiile Codului de procedură civilă, instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin urmare, nu se poate susține răsturnarea sarcinii probei.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluțiile adoptate în precedent, precum și considerentele pe care acestea se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 425

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 404¹ și art. 581 alin. 3
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 404¹ și art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sinica Tiptiș și Neculai Tiptiș în Dosarul nr. 7.419/231/2009 al Judecătoriei Focșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.419/231/2009, **Judecătoria Focșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 404¹ și art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Sinica Tiptiș și Neculai Tiptiș într-o cauză având ca obiect judecarea ordonanței președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că prevederile art. 404¹ din Codul de procedură civilă contravin art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece permit restabilirea situației anterioare, chiar și în ipoteza în care debitorul executat, spre deosebire de titularul dreptului de proprietate asupra bunului, nu poate justifica niciun titlu de proprietate asupra respectivului bun din care a fost evacuat. De asemenea, consideră că prevederile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care permit necitarea părților, încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, drepturi prevăzute de art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală.

Judecătoria Focșani și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile art. 404¹ din Codul de procedură civilă nu înfrâng dispozițiile constituționale, deoarece numai

instanța de judecată legal sesizată cu o cerere de întoarcere a executării silită poate hotărî dacă reclamantul este îndreptățit să obțină restabilirea situației anterioare, inclusiv reintegrarea în spațiul din care a fost evacuat, iar în cadrul acestui litigiu cel chemat în judecată are toate mijloacele procesuale și de drept material pentru a-și apăra dreptul său de proprietate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 404¹ și art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 404¹: „În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.

Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.

În cazul în care executarea silită s-a făcut prin vânzarea unor bunuri mobile, întoarcerea executării se va face prin restituirea de către creditor a sumei rezultate din vânzare, actualizată în funcție de rata inflației, cu excepția situației când își găsește aplicare art. 449.”;

— Art. 581 alin. 3: „Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.”

Autorii excepției consideră că prevederile art. 404¹ din Codul de procedură civilă contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, apreciază că prevederile art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, prevăzute de art. 21 alin. (3) și art. 24 din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca cele invocate în prezenta cauză și având motivări similare.

Astfel, în ceea ce privește prevederile art. 4041 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004, Curtea a constatat că acestea „se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită.”

Totodată, prin Decizia nr. 227 din 18 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 28 mai 2004, Curtea a reținut că „procedura contestației la executare asigură garanții suficiente atât pentru ocrotirea accesului liber la justiție, cât și pentru protecția dreptului de proprietate al tuturor părților

implicate în proces, prin însuși faptul că le oferă posibilitatea de a contesta executarea, de a solicita suspendarea acesteia, iar în cazul admiterii contestației și desființării titlului executoriu sau a însuși executării silită persoanele interesate au dreptul la întoarcerea executării prin restabilirea situației anterioare acesteia”.

Referitor la prevederile art. 581 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 1.664 din 15 decembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 19 februarie 2010, Curtea a statuat că prin „procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.”

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele acestor decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4041 și art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Sinica Tiptiș și Neculai Tiptiș în Dosarul nr. 7.419/231/2009 al Judecătoriei Focșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 428

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător

Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cătălin Tudorel Siloci în

Dosarul nr. 7.312/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București, și care formează obiectul Dosarului nr. 6.744 D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal este prezent autorul excepției.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 6.745 D/2009, nr. 7.747 D/2009, nr. 8.297 D/2009 și nr. 8.358 D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22, respectiv art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Vasile Panciu, Stoican Petrișor, Cristian Paleu și, respectiv, Adrian Păduraru în dosarele nr. 8.677/302/2009, nr. 8.795/302/2009 și nr. 11.625/302/2009 ale Judecătoria Sectorului 5 București și, respectiv, nr. 5.193/236/2009 al Judecătoria Giurgiu.

La apelul nominal sunt prezenți Vasile Panciu, Cristian Paleu și Adrian Păduraru, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă că autorul excepției, Adrian Păduraru, a depus la dosarul cauzei o cerere prin care arată că renunță la excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că nu poate fi primită cererea de renunțare formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „*Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului (...)*”. Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 6.744/2009, nr. 6.745 D/2009, nr. 7.747D/2009, nr. 8.297 D/2009 și nr. 8.358 D/2009, președintele pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepției prezente nu se opun conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 6.745 D/2009, nr. 7.747D/2009, nr. 8.297 D/2009 și nr. 8.358 D/2009 la Dosarul nr. 6.744 D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul, pe rând, autorilor excepției, care arată că renunță la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.312/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor**

dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cătălin Tudorel Siloci.

Prin Încheierea din 4 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.677/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Vasile Panciu.**

Prin Încheierea din 5 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.795/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Petrișor Stoican.**

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.625/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cristian Paleu.**

Prin Încheierea din 12 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.193/236/2009, **Judecătoria Giurgiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Adrian Păduraru.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate, aceeași în toate dosarele conexe, se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu poate decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei”. Aprecierea că decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică întrucât acesta ia decizia pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional” îngreșează nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București și Judecătoria Giurgiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, se constată că, potrivit încheierilor de sesizare a Curții din dosarele nr. 6.744/2009 și nr. 6.745 D/2009, acesta îl constituie dispozițiile art. 22 din Legea nr. 275/2006, iar potrivit încheierilor de sesizare din dosarele nr. 7.747D/2009, nr. 8.297 D/2009 și nr. 8.358 D/2009, acesta îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006. Din examinarea considerentelor încheierilor de sesizare, precum și a concluziilor scrise depuse de autorii excepției în dosarele menționate se constată însă că în toate dosarele conexe se critică alin. (2) al art. 22 din Legea nr. 275/2006.

Astfel fiind, Curtea se va pronunța asupra dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, având următorul cuprins: „În mod

excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.”

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, criticat în raport cu aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare similară. În acest sens este Decizia nr. 1.308 din 2 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 871 din 23 decembrie 2008, prin care Curtea a respins, pentru considerentele acolo reținute, excepția de neconstituționalitate invocată. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată anterior, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Cătălin Tudorel Siloci, Vasile Panciu, Petrișor Stoican, Cristian Paleu și, respectiv, Adrian Păduraru în dosarele nr. 7.312/302/2009, nr. 8.677/302/2009, nr. 8.795/302/2009 și nr. 11.625/302/2009 ale Judecătoria Sectorului 5 București și, respectiv, nr. 5.193/236/2009 al Judecătoria Giurgiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 435

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție invocată de Laurențiu Mircioi în Dosarul nr. 704/842/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că autorul acesteia este nemulțumit de modul de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 704/842/2008, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal**, excepție invocată de Laurențiu Mircioi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se critică modul în care au fost aplicate dispozițiile legale de către instanțele investite cu soluționarea cauzei, susținându-se că pentru faptele comise în timpul minoratului nu se revocă suspendarea condiționată a executării pedepselor, prevederile art. 83 din Codul penal trebuind să fie interpretate astfel. Se arată în acest sens că „legiuitorul a stipulat foarte clar faptul că infracțiunile săvârșite în timpul minorității nu atrag starea de recidivă”, precum și faptul că instanțele de fond și apel „au încălcat în mod flagrant prevederile art. 20 alin. (1) și (2) din Constituție [...], prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale [...], prevederile art. 23 alin. (1) și (12) din Constituție [...] și prevederile art. 49 alin. (1) din Constituție”.

Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 83 din Codul penal, excepție invocată de Laurențiu Mircioi în Dosarul nr. 704/842/2008 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 83 din Codul penal, având următorul cuprins: „*Dacă în cursul termenului de încercare cel condamnat a săvârșit din nou o infracțiune, pentru care s-a pronunțat o condamnare definitivă chiar după expirarea acestui termen, instanța revocă suspendarea condiționată, dispunând executarea în întregime a pedepsei, care nu se contopește cu pedeapsa aplicată pentru noua infracțiune.*”

Revocarea suspendării pedepsei nu are loc însă, dacă infracțiunea săvârșită ulterior a fost descoperită după expirarea termenului de încercare.

Dacă infracțiunea ulterioară este săvârșită din culpă, se poate aplica suspendarea condiționată a executării pedepsei chiar dacă infractorul a fost condamnat anterior cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. În acest caz nu mai are loc revocarea primei suspendări.

La stabilirea pedepsei pentru infracțiunea săvârșită după rămânerea definitivă a hotărârii de suspendare nu se mai aplică sporul prevăzut de lege pentru recidivă.”

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele cuprinse în art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 privind libertatea individuală și ale art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 83 din Codul penal sunt criticate din perspectiva modului de interpretare și aplicare de către instanțele de judecată, menționându-se în mod expres că acestea au încălcat o serie de dispoziții din Legea fundamentală, precum și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asemenea critici nu intră în competența Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată[...]”. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzute de lege.

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 452

din 15 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Răzvan Cătălin Diaconescu în Dosarul nr. 11.010/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal este prezent autorul excepției, care, având cuvântul, arată că renunță la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Curtea constată că nu poate fi primită cererea de renunțare formulată, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului (...)”. Excepția de neconstituționalitate este o excepție de ordine publică, prin invocarea ei punându-se în discuție abaterea unor reglementări legale de la dispozițiile Legii fundamentale, iar soluția asupra excepției este de interes general. Așa fiind, excepția de neconstituționalitate nu rămâne la dispoziția părții care a invocat-o și nu este susceptibilă de acoperire nici pe calea renunțării exprese la soluționarea acesteia de către partea care a ridicat-o.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, referindu-se la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.010/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Răzvan Cătălin Diaconescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu pot decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei”. Aprecierea că decizia o are judecătorul

delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică, întrucât acesta ia decizia pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul. Se conchide în sensul că sintagma „în mod excepțional” îngreădește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 23 alin. (2) potrivit cărora, „(2) *În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate*”.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, Curtea constată că dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens este Decizia nr. 1.143 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 9 octombrie 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate. Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Răzvan Cătălin Diaconescu în Dosarul nr. 11.010/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 455

din 20 aprilie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitra Sandu-Palade în Dosarul nr. 183/233/2009, de Nicolaie Popescu în Dosarul nr. 1.955/233/2009, de Asociația de Proprietari nr. 761 din Galați, Marin Frunză, Mihaela Smadu, Ion Petrică și Neculai Ciubucciu în Dosarul nr. 10.927/233/2008, de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.884/233/2009, toate dosare ale Judecătoria Galați, de Nicolaie Popescu în Dosarul nr. 11.970/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală și de Ioana Filip în Dosarul nr. 3.449/301/2009 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.755D/2009, nr. 5.756D/2009, nr. 5.773D/2009, nr. 5.774D/2009, nr. 6.705D/2009 și nr. 6.778D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 5.756D/2009, nr. 5.773D/2009, nr. 5.774D/2009, nr. 6.705D/2009 și nr. 6.778D/2009 la Dosarul nr. 5.755D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 183/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Dumitra Sandu-Palade cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

Prin încheierile din 10 martie, 15 și 17 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.955/233/2009, nr. 10.927/233/2008 și nr. 1.884/233/2009, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Nicolaie Popescu, Asociația de Proprietari nr. 761 din Galați, Marin Frunză, Mihaela Smadu, Ion Petrică și Neculai Ciubucciu cu ocazia soluționării plângerii împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 2 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.970/233/2008, **Tribunalul Galați — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de

Nicolaie Popescu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a fost respinsă plângerea împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Decizia penală nr. 1.153/R din 10 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.474/2/2009 (număr în format vechi 1.886/2009), admitând recursul împotriva Încheierii din 28 iulie 2009 dată de Tribunalul București — Secția I penală, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Ioana Filip în Dosarul nr. 3.449/301/2009 al Tribunalului București — Secția I penală, cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale pronunțate de Judecătoria Sectorului 3 București, prin care a fost respinsă ca tardiv introdusă plângerea împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, prezumția de nevinovăție, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, dispozițiile constituționale referitoare la instanțele judecătorești și la integrarea în Uniunea Europeană, precum și dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, interzicerea abuzului de drept și dreptul la un recurs efectiv, întrucât, în cazul în care procurorul ierarhic superior nu soluționează plângerea în termen de 20 de zile, persoana vătămată este ținută, sub sancțiunea decăderii, să se adreseze instanței în termen de 20 de zile de la expirarea termenului inițial de soluționare a plângerii de către procurorul ierarhic superior. Astfel, persoana vătămată este sancționată pentru culpa procurorului ierarhic superior, în condițiile în care textul de lege criticat nu prevede nicio sancțiune pentru acesta din urmă.

Judecătoria Galați, Tribunalul Galați — Secția penală și Curtea de Apel București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Constituție și din actele normative internaționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimite în judecată cuprinse în rechizitoriu.*

În cazul în care prim-procurorul parchetului sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori procurorul ierarhic superior nu a soluționat plângerea în termenul prevăzut în art. 277, termenul prevăzut în alin. 1 curge de la data expirării termenului inițial de 20 de zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 referitoare la statul român, ale art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 15 referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, ale art. 126 referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 cu privire la dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 1 referitoare la obligația de a respecta drepturile omului, ale art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 17 privind interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv raportate la dispozițiile art. 1 privind egalitatea în drepturi, ale art. 2 referitoare la interzicerea discriminării, ale art. 6 cu privire la dreptul oricărei persoane de a-i fi recunoscută calitatea de subiect de drept, ale art. 7 referitoare la egalitatea în fața legii, ale art. 8 instituind dreptul la un recurs efectiv, ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 11 referitoare la prezumția de nevinovăție și ale art. 30 cu privire la interzicerea abuzului de drept din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală și din actele normative internaționale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 497 din 7 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 12 mai 2009, și Decizia nr. 734 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 1 iulie 2009, prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a prevederilor de lege criticate în cauza de față, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 și 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitra Sandu-Palade în Dosarul nr. 183/233/2009, de Nicolaie Popescu în Dosarul nr. 1.955/233/2009, de Asociația de Proprietari nr. 761 din Galați, Marin Frunză, Mihaela Smadu, Ion Petrică și Neculai Ciubucciu în Dosarul nr. 10.927/233/2008, de Marin Frunză în Dosarul nr. 1.884/233/2009, toate dosare ale Judecătorei Galați, de Nicolaie Popescu în Dosarul nr. 11.970/233/2008 al Tribunalului Galați — Secția penală și de Ioana Filip în Dosarul nr. 3.449/301/2009 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 461

din 20 aprilie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2)
din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse
de organele judiciare în cursul procesului penal**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Claudiu Alexandroae în Dosarul nr. 8.177/245/2009 al Judecătorei Iași — Secția penală.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.177/245/2009, **Judecătoria Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Claudiu Alexandroae cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și dreptul la apărare, precum și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, întrucât condamnatul nu este asistat de apărător în fața judecătorului delegat cu executarea pedepselor privative de libertate.

Judecătoria Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins: „*Persoana condamnată este ascultată la locul de deținere, în mod obligatoriu, la judecarea plângerii.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale

ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Constituție, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 827 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 25 octombrie 2007, și Decizia nr. 182 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Claudiu Alexandroae în Dosarul nr. 8.177/245/2009 al Judecătoriei Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 aprilie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

